

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Der afholdes nyt møde kl. 14⁴⁵ med følgende dagsorden:

- 1) *Fremsættelse af lovforslag.*
- 2) *Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om en sukkerordning.*

Mødet hævet kl. 14⁴⁰.

75. møde.

Tirsdag den 21. februar kl. 14⁴⁵.

Den første sag på dagsordenen var:

Fremsættelse af lovforslag.

Formanden: Jeg giver ordet til det ærede medlem hr. Thestrup, for at han på nogle forslagsstilleres vegne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Thestrup): Jeg skal på mit partis vegne have den ære for det høje ting at fremsætte *for-slag til lov om udskydelse af den 10. almindelige vurdering til ejendomsskyld og grundskyld.*

Ved lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme var det foreskrevet, at almindelig vurdering til ejendomsskyld og grundskyld skulle finde sted pr. 1. januar 1924 og pr. 1. januar 1927 og derefter hvert 5. år fra sidstnævnte dato at regne, og ved lov nr. 47 af 6. marts 1936 blev der foretaget den ændring, at vurderingen fremtidig skulle finde sted pr. 1. oktober. Medens der i årene efter 1927 blev foretaget vurdering hvert 5. år, fandt man det nødvendigt at udskyde den 9. almindelige vurdering, der skulle have været foretaget pr. 1. oktober 1942, eet år, hvilket skete ved lov nr. 289 af 3. juli 1942. I de følgende år fandt lignende vedtagelser sted, således at den 9. almindelige vurdering først blev foretaget pr. 1. oktober 1945. Herefter skulle altså den 10. almindelige vurdering finde sted pr. 1. oktober i år.

Lovforslaget går nu ud på, i lighed med, hvad der tidligere er sket, at udskyde vurderingen i eet år, således at den først foretages pr. 1. oktober 1951.

I de kortfattede bemærkninger, der ledsager forslaget, er som grund angivet den betydelige usikkerhed, som en vurdering, der foretages nu i år af de faste ejendomme, vil blive behæftet med. Det er endnu ganske uklart, om de høje priser, der er, navnlig på visse arter af ejendomme, vil holde sig, ja, om i det hele taget kronesænkningens følger vil slå igennem, eller om et kommende prisfald vil drage udviklingen i den modsatte retning.

Men foruden denne almindelige usikkerhed overfor den kommende prisudvikling er der nogle ganske bestemte grunde, der gør det betænkeligt i øjeblikket at gå til en almindelig vurdering — og skal en sådan foretages pr. 1. oktober i år, skal den jo i nær fremtid påbegyndes.

Vi vedtog i sidste samling i dette høje ting to love, der ikke vil blive uden indflydelse på de faste ejendommers priser — jeg tænker på loven om ændringer i byplanloven og byggezoneloven. Disse loves betydning har endnu ikke rigtig vist sig, og ved en vurdering, der sker nu, kan man meget let undervurdere disse loves betydning for de ejendommers værdi, der rammes af dem. Jeg vil tro, at forholdene vil ligge betydelig mere klart, hvis vurderingen udsættes i et år.

Men ikke nok hermed. Der er for tiden til behandling i et af dette høje ting nedsat udvalg en anden lov, der også er af stor betydning for de faste ejendommers værdi — det er huslejeloven. Det er i øjeblikket ganske uklart, om og i bekræftende fald hvor stor en husleje-forhøjelse der vil blive gennemført. Det vil under disse forhold blive meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at gennemføre en helt forsvarlig vurdering af de ejendomme, der berøres af loven, og det vil sige alle ejendomme, hvori udlejning af lejligheder finder sted, såvel de gamle, for hvilke der for tiden er huslejestop, som de nye, hvor lovforslaget foreslår det indført. Det kan vist ikke bestrides, at det vil få indflydelse ikke alene på, om en husleje-forhøjelse tillades, men også på om huslejestop indføres på steder, hvor det ikke hidtil har eksisteret.

Nu kunne disse vanskeligheder måske nok være overvundet, såfremt der kun var tale om, at en kommende vurdering i lighed med, hvad der er sket ved de tidligere almindelige vurderinger, ville nøjes med at fastslå forholdsvist moderate værdistigninger. Men